

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 8C/295/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1414208007
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Bibiana Ťažiarová
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2016:1414208007.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava samosudkyňou JUDr. Bibiánou Ťažiarovou v právnej veci žalobcu: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., IČO 35 792 752, Pribinova 25, Bratislava 26, zastúpený splnomocnencom: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., IČO 47 233 516, Pribinova 25, Bratislava, proti žalovanému: K. V., narodený X. X. XXXX, bytom G. XXXX/X, B., toho času na neznámom mieste zastúpený opatrovníčkou: P. O., zamestnankyňa Okresného súdu Trnava, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného: VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV, Šafárikovo námestie 7. Bratislava, IČO: 42 362 962, zastúpený: JUDr. Patrik Podhorský, advokát, Zámocká 36, Bratislava, o zaplatenie 759,31eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Súd žalobný návrh zamietá.
- II. Žalovanému sa náhrada trov konania nepriznáva.
- III. Vedľajšieho účastníkovi sa náhrada trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Žalobca sa návrhom doručeným súdu dňa 30. 4. 2014 domáha voči žalovanému zaplatenia sumy 759,31 eur, úroku z omeškania 8,75 % ročne zo sumy 759,31 eur od 23. 9. 2012 do zaplatenia a náhrady trov konania.

Návrh žalobca odôvodnil tým, že dňa 16. 4. 2010 uzavrel so žalovaným Zmluvu o revolvingovom úvere č. 8100029246, na základe ktorej mu poskytol úver 690 eur. Žalovaný sa zaviazal úver splácať v 42 splátkach po 36,97 eur mesačne. Žalovaný sa dohodol na odklade splátok č. 5, 6, 7, 17 a tieto sa zaviazal splatiť ako splátky č. 43, 44, 45, 46. Žalovaný sa dostal do omeškania s úhradou splátok úveru už pri splátke č. 1. Do okamžitej splatnosti úveru zaplatili sumu 793,43 eur. Žalovaný sa dostal do omeškania s úhradou splátky o viac ako tri mesiace, bolo mu doručené oznámenie o uplatnení práva veriteľa podľa § 565 OZ. Žalovaný mal uhradiť sumu neuhradených splátok vo výške 759,31 eur dňa 23. 9. 2012, ktorú neuhradil.

Dňa 30. 12. 2014 oznámil vedľajší účastník vstup do konania na strane žalovaných.

Uznesením č. k. 8C/264/2014-41 zo dňa 19. 6. 2015 súd pripustil vedľajšie účastníctvo VŠEOBECNEJ OCHRANY PRÁV SPOTREBITEĽOV.

Uznesením č. k. 8C/295/2015-33 zo dňa 7. 1. 2016 súd ustanovil žalovanému opatrovníčku pre toto konanie.

Vedľajší účastník navrhol návrh v celom rozsahu zamietnuť. Vedľajší účastník sa vo veci vyjadril v podaní zo dňa 5. 4. 2016, kde uviedol, že zmluva je svojou povahou spotrebiteľskou zmluvou, a preto sa riadi režimom Občianskeho zákonníka. Má za to, že žalovaný ako spotrebiteľ niekoľkonásobne preplatil požičanú istinu úveru a z tohto dôvodu považuje takéto plnenie uplatnené žalobcom v rozpore s dobrými mravmi podľa § 3 ods. 1 OZ. Ďalej uviedol, že žalobca si v konaní uplatňuje neprímerane vysoké úroky a poplatky za poskytnutie úveru. Takéto dojednania sú v rozpore s dobrými mravmi, a preto sú neplatné. Vedľajší účastník ďalej uviedol, že zmluva trpí vnútorným obsahovým rozporom a to rozporom v bode 5 a 6 ohľadom predpokladanej RPMN úveru za úver, predpokladanej RPMN úveru po poskytnutí revolvingu. Zmluva nevznikla z dôvodu nedodržania písomnej formy.

Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa obsahom spisového materiálu najmä návrhom zo dňa 12. 11. 2013, žiadosťou/zmluvou o revolvingovom úvere z dňa 16. 4. 2010, vyjadrením vedľajšieho účastníka zo dňa 5. 4. 2016, oznámením o zosplatnení zo dňa 31. 7. 2012, kartou klienta, s obsahom celého spisového materiálu, keď zistil nasledovný skutkový stav a pojednával a rozhodol v neprítomnosti účastníkov konania zmysle ustanovenia § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku.

Z pripojenej žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluva o revolvingovom úvere č. 8100029246 vyplýva, že žalobca je v nej uvedený ako veriteľ, ako dlžník je tam uvedený žalovaný. V časti tejto zmluvy - údajov požadovanom revolvingovom úvere v Eur (vyplňte) uvádza, že dlžník žiada žalobcu o poskytnutie úveru (úverový limit). Poskytnutá čiastka úveru je vo výške 1290 eur, mesačná splátka 69,12 eur, zmluvná odmena 1613,04 eur, predpokladaná RPMN za úver 70,02 %, ročná úroková sadzba 70,02 %, priemerná RPMN 48,66 %, poskytnutá čiastka revolvingu 680,14 eur, zmluvná odmena za poskytnutie revolvingu 978,74 eur, predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu 63,32 %, ročná úroková sadzba 76,21 %. Zmluva bola žalovaným ako dlžníkom podpísaná dňa 15. 4. 2010, zo strany žalobcu ako veriteľa a dodávateľa bola podpísaná dňa 16. 4. 2010 ako to zo zmluvy vyplýva.

Na karte klienta sa nachádza splátkový kalendár, z ktorého vyplýva rozpis splátok. Z karty súd zistil, že žalovanému bola dňa 16. 4. 2010 vyplatená čiastka 590,67 eur žalovaný zaplatil sumu 793,43 eur.

Zo zmluvy o revolvingovom úvere č. 8100029246 z 16. 4. 2010 vyplýva v časti 6. údaje o schválenom revolvingovom úvere (nevypĺňajte), výška poskytnutého úveru (úverový limit) 690 eur, mesačná splátka 36,97 eur, zmluvná odmena 862,74 eur, RPMN 69,50 %, ročná úroková sadzba 70,01 %, priemerná RPMN 48,66 %, poskytnutá čiastka revolvingu 863,78 eur, zmluvná odmena za poskytnutie úveru 523,50 eur, predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu 60,49 %, ročná úroková sadzba revolvingu 76,21 %.

RPMN za úver bola stanovená v žiadosti 70,02 % v schválení 69,50 % a ročná úroková sadzba úveru 70,02 %, v schválení 60,49 %, výška úveru v žiadosti 1290 eur v schválení 690 eur, výška splátky v žiadosti 69,12 eur, v schválení 36,97 eur. Zmluva neobsahuje splátkový kalendár, rozpis jednotlivých splátok, resp. koľko sa zarátava na istinu, úroky, či poplatky pri jednotlivých mesačných splátkach, neobsahuje ani rozpis poplatkov žalobcu za poskytnutie úveru.

Zmluva o úvere, ktorá je predmetom konania, je zmluvou o úvere upravenou v § 497 a nasl. Obchodného zákonníka. Táto zmluva patrí v zmysle § 261 ods. 3 písm. d/ Obch. zák. medzi tzv. absolútne obchody, pre ktoré je daná pôsobnosť Obchodného zákonníka bez ohľadu na povahu účastníkov. Keďže však žalovaný uzavrel predmetnú zmluvu ako spotrebiteľ, na daný právny vzťah sa vzťahujú zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch (ZSÚ) a ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka (OZ) o spotrebiteľských zmluvách. Jedná sa o spotrebiteľský vzťah, ktorý bol uzavretý medzi dodávateľom (žalobcom), ktorý ako je všeobecne známe a dostupné aj z údajov v obchodnom registri, konal v rámci predmetu svojej činnosti a žalovaným ako fyzickou osobou občanom, na svoje súkromné účely. Opak preukázaný nebol. S účinnosťou od 25. 11. 2004 zaviedla novela zákona o ochrane spotrebiteľa, do jeho úpravy ustanovenie § 23a, v zmysle ktorého sa za spotrebiteľské zmluvy považujú i zmluvy uzavreté podľa Obchodného zákonníka, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje. (Matematická) nesprávnosť v jednotlivých ustanoveniach Zmluvy spôsobuje jej zmätočnosť jej základných údajov. Jedná sa o časť zmluvy, ktorú vypisuje žalobca, resp. jeho zamestnanec, žalovaný tak v tomto prípade nemohol žiadnym spôsobom ovplyvniť hodnoty vpisovaných údajov. Potom sú niektoré údaje zo Zmluvy vyplnené nesprávne, resp. nekorešponujú s inými

položkami zo Zmluvy, nie je možné takéto ustanovenia považovať za správne a platné a zaväzujúce žalovaného na plnenie.

Podľa ustanovenia § 34 Občianskeho zákonníka právny úkon je prejav vôle smerujúci najmä k vzniku, zmene alebo zániku tých práv alebo povinností, ktoré právne predpisy s takýmto prejavom spájajú.

Podľa ustanovenia § 40 Občianskeho zákonníka ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný.

Podľa ustanovenia § 43a ods. 1 Občianskeho zákonníka prejav vôle smerujúci k uzavretiu zmluvy, ktorý je určený jednej alebo viacerým určitým osobám, je návrhom na uzavretie zmluvy (ďalej len "návrh"), ak je dostatočne určitý a vyplýva z neho vôľa navrhovateľa, aby bol viazaný v prípade jeho prijatia, ods. 2 návrh pôsobí od doby, keď dôjde osobe, ktorej je určený. Návrh, aj keď je neodvolateľný, môže navrhovateľ zrušiť, ak dôjde prejav o zrušení osobe, ktorej je určený, skôr alebo aspoň súčasne s návrhom.

Podľa ustanovenia § 43c ods. 1 Občianskeho zákonníka včasné vyhlásenie urobené osobou, ktorej bol návrh určený, alebo iné jej včasné konanie, z ktorého možno vyvodiť jej súhlas, je prijatím návrhu, ods. 2 včasné prijatie návrhu nadobúda účinnosť okamihom, keď vyjadrenie súhlasu s obsahom návrhu dôjde navrhovateľovi. Prijatie možno odvolať, ak odvolanie dôjde navrhovateľovi najneskôr súčasne s prijatím, ods. 3 neskoré prijatie má napriek tomu účinky včasného prijatia, ak navrhovateľ o tom bez odkladu upovedomí osobu, ktorej bol návrh urobený, a to ústne alebo odoslaním správy, ods. 4 ak z listu alebo inej písomnosti, ktoré vyjadrujú prijatie návrhu, vyplýva, že boli odoslané za takých okolností, že by došli navrhovateľovi včas, keby ich preprava prebiehala obvyklým spôsobom, má neskoré prijatie účinky včasného prijatia, ibaže navrhovateľ bez odkladu upovedomí ústne osobu, ktorej bol návrh určený, že považuje návrh za zaniknutý, alebo jej v tomto zmysle odošle správu.

Podľa ustanovenia § 44 ods. 1 Občianskeho zákonníka zmluva je uzavretá okamihom, keď prijatie návrhu na uzavretie zmluvy nadobúda účinnosť. Mlčanie alebo nečinnosť samy o sebe neznamenajú prijatie návrhu, ods. 2 prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh. Prijatím návrhu je však odpoveď, ktorá vymedzuje obsah navrhovanej zmluvy inými slovami, ak z odpovede nevyplýva zmena obsahu navrhovanej zmluvy.

Podľa ustanovenia § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení ku dňu uzavretia zmluvy spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom, ods. 2 ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné, ods. 3 dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, ods. 4 spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa ustanovenia § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení ku dňu uzavretia zmluvy spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané, ods. 2 za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa ustanovenia § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie, ods. 2 v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa ustanovenia § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať, ods. 2 bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa ustanovenia § 456 Občianskeho zákonníka predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

Podľa ustanovenia § 457 Občianskeho zákonníka ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

Podľa ustanovenia § 458 ods. 1 Občianskeho zákonníka musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením. Ak to nie je dobre možné, najmä preto, že obohatenie spočívalo vo výkonoch, musí sa poskytnúť peňažná náhrada, ods. 2 s predmetom bezdôvodného obohatenia sa musia vydať aj úžitky z neho, pokiaľ ten, kto obohatenie získal, nekonal dobromyseľne.

Podľa ustanovenia § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa ustanovenia § 499 Obchodného zákonníka za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

Podľa ustanovenia § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

Podľa ustanovenia § 502 ods. 2 Obchodného zákonníka pri pochybnostiach sa predpokladá, že dojednaná výška úrokov sa týka ročného obdobia.

Podľa ustanovenia § 503 ods. 1 Obchodného zákonníka záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Ak lehota na vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov je dlhšia ako rok, sú úroky splatné koncom každého kalendárneho roka. V čase, keď sa má vrátiť zvyšok poskytnutých peňažných prostriedkov, sú splatné aj úroky, ktoré sa ho týkajú.

Podľa ustanovenia § 503 ods. 2 Obchodného zákonníka ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky.

Podľa ustanovenia § 503 ods. 3 Obchodného zákonníka dlžník je oprávnený vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky pred dobou určenou v zmluve. Úroky je povinný zaplatiť len za dobu od poskytnutia do vrátenia peňažných prostriedkov.

Podľa Čl. XII zákona č. 129/2010 Z. z. v platnom znení tento zákon nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia s výnimkou čl. XI, ktorý nadobúda účinnosť 2. apríla 2010, s výnimkou čl. II, čl. III bodov 1 a 3, čl. IV bodov 1 až 21 a 23 až 27, čl. V, čl. VII, čl. IX a čl. X, ktoré nadobúdajú účinnosť 1. júna 2010, s výnimkou čl. I ustanovení § 1 až 16, § 17 ods. 1 a 2 a § 18 až 27, čl. III bodov 2 a 4, čl. VI a čl. VIII, ktoré nadobúdajú účinnosť 11. júna 2010 a s výnimkou čl. I ustanovení § 17 ods. 3 a 4, ktoré nadobúdajú účinnosť 1. januára 2011.

Podľa ustanovenia § 2 zákona č. 258/2001 Z. z. v znení k dňu uzavretia zmluvy na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme, b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa ustanovenia § 4 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z. z. v znení ku dňu uzavretia zmluvy zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

Podľa ustanovenia § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 z. z. v znení ku dňu uzavretia zmluvy zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí 6) musí obsahovať e) celkovú výšku a menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie, f) v prípade odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu, opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo poskytnutej služby, g) konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru, h) ročnú úrokovú sadzbu; v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podmienky zmeny variabilnej ročnej úrokovej sadzby, ako aj index alebo referenčnú sadzbu, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu, i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

Podľa ustanovenia § 4 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z. z. v znení ku dňu uzavretia zmluvy pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo b) dodaný tovar, alebo poskytnutá služba. Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Podľa ustanovenia § 120 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná. Súd môže výnimočne vykonať aj iné dôkazy, ako navrhujú účastníci, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Súd rozhodne na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, ako aj na základe skutočností, ktoré neboli medzi účastníkmi sporné, ak o nich alebo o ich pravdivosti nemá dôvodné a závažné pochybnosti (§ 153 ods. 1 O.s.p.).

Súd mal preukázané, že z oznámenia o schválení úveru vyplynulo tvrdenie veriteľa, že úver sa poskytol vo výške 590,- eur, celková čiastka, ktorú mal žalovaný zaplatiť 793,43 eur a ďalej odpata za poskytnutie služby v zmysle čl. 8 ods. 8.1 Dohody je 185,26 eur za odklad splátok úveru, a vo výške 96,24 eur za odklad splátok revolvingu. V zmluve v údajoch o schválenom úvere, údaj o odmene podľa čl. 8 zmluvy uvedený nie je. Žalovaný mal úver splácať 42 mesiacov pri výške mesačnej splátky 36,97 eur teda mal žalobcovi celkom zaplatiť 1552,74 eur.

Je zrejmé, že žalovaný dňa 15. 4. 2010 podpísal túto žiadosť a vyplnil len body 1.až 5.zmluvy, teda požiadal o poskytnutie úveru a ďalšia časť, obsahujúca údaje o schválenom revolvingovom úvere bola dopísaná dodatočne ku dňu 16. 4. 2010, kedy podpísali predmetnú zmluvu oprávnení predstavitelia žalobcu, o čom svedčí podpis a pečaťka na zmluve. Je teda zrejmé, že po preskúmaní žiadosti žalovaného žalobca reagoval doplnením údajov v zmluve a súčasne vystavením listu zo 16. 4. 2010, ktorý je označený ako oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi zmluva o revolvingovom úvere č.8400029246. Aj tento list obsahuje údaje o schválenom úvere, ktoré korešpondujú údajom, uvedeným v bode 6. predmetnej zmluvy. Na predmetnú vec súd aplikoval ustanovenia Zákona o spotrebiteľských úveroch najmä ustanovenia § 4 tohto zákona a ako aj ustanovenia § 43a až 44 Občianskeho zákonníka (zák.č.40/1964 Zb.), ktoré obsahujú ustanovenia o návrhu na uzavretie zmluvy a prijatie návrhu na uzavretie zmluvy. Podľa § 4 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Vzhľadom na obligatórne písomnú formu zmluvy o spotrebiteľskom úvere bolo teda nutné, aby žiadosť, vyplnená žalovaným o poskytnutie revolvingového, teda spotrebiteľského úveru bola ohľadne týchto podstatných náležitostí, vymenovaných vyššie, zhodná s písomným prejavom, ktorým žalobca akceptoval návrh žalovaného na uzavretie zmluvy o revolvingovom úvere. Návrh žalovaného na uzavretie zmluvy nazvaný ako žiadosť a akceptácia, či už v bode 6.predmetnej zmluvy, alebo v liste zo dňa 16. 4. 2010 sa rozchádzajú vo výške poskytnutého úveru, výške mesačnej splátky, výške RPMN, ročnej úrokovej sadzbe úveru., čím nedošlo k platnému uzavretiu zmluvy v časti jej podstatných náležitostí ako je výška úveru, výška splátky, výška RPMN, výška úrokovej sadzby. Nakoľko tzv. prijatie návrhu žalovaného na uzavretie

zmluvy urobené vyššie spomínaným úkonmi žalobcu teda vyplnením bodu 6. žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru, a vyhotovením listu a odoslaním listu zo dňa 16. 4. 2010 obsahovalo zmenu v údajoch výšky úveru, výšky splátky, výšky RPMN, výšky úrokovej sadzby, takýto písomný prejav z pohľadu vyššie citovaných zákonných ustanovení je nutné považovať za nový návrh v časti, ktorá sa týkala uvedených zmien. Je nesporné, že žalovaný uvedené akceptoval, čerpal úver, teda správal sa v zmysle zmluvy. Keďže však zmluva o spotrebiteľskom úvere je obligatórne písomná, súd na základe vykonaného dokazovania dospel k presvedčeniu, že zmluva nebola platne uzavretá pokiaľ ide o jej podstatnú náležitosť výška úveru, výška splátky, výška RPMN, výška úrokovej sadzby. V zmluvných dojednaniach zmluvy o revolvingovom úvere odporcu ako nedeliteľnej súčasťou zmluvy bolo uvedené nasledovné: Veriteľ nie je povinný úver Dlžníkovi poskytnúť a toto svoje rozhodnutie zdôvodniť. V tejto súvislosti si nemôže Dlžník voči Veriteľovi uplatňovať akékoľvek nároky. (bod 1.2.). Dlžník vyplní do formulára Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluvy o revolvingovom úvere ním požadovanú výšku úveru a súhlasí s tým, že Veriteľ je oprávnený pri vyhodnotení údajov o Dlžníkovi výšku úveru jednostranne znížiť a schváliť iné parametre požadovaného úveru ako Dlžník uviedol v bode 5. Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluvy o revolvingovom úvere bez toho, aby to znamenalo porušenie povinnosti zo strany Veriteľa. (bod 2.1.) RPMN bude Dlžníkovi oznámené v oznámení podľa čl. 2 ods. 2.2. tejto Zmluvy o RÚ. (bod 3.1.). Súd predmetnú zmluvu posúdil ako neplatnú v zmysle § 40 Občianskeho zákonníka a teda žalobca by sa mohol titulom vydania bezdôvodného obohatenia domáhať zaplata sumy poskytnutej sumy 590 eur, avšak v konaní bolo preukázané, že žalobcovi zaplatiť sumu 793,43 eur, teda vyššiu sumu aká mu bola žalobcom poskytnutá, preto je návrh žalobcu nedôvodný, preto návrh ako nedôvodný zamietol.

Ďalej súd poukazuje na skutočnosť, že aj v prípade, že by posudzovaná bola platná, čomu však tak nie je, súd by predmetnú zmluvu podrobil kontrole, či obsahuje všetky zákonné náležitosti v zmysle zák. č. 258/2001 Z.z. a zistil, že neobsahuje zákonnú náležitosť podľa ust. § 2 ods. 2 písm. e) celkovú výšku a zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať celkovú výšku spotrebiteľského úveru, podľa písm. i) citovaného zákona a to výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splácania. Teda zmluva neobsahuje rozčlenenie splátok úveru tak, aby bolo zrejmé aká čiastka z celkovej výšky splátky predstavuje istinu, úrok a iné poplatky. Nie je nepostačujúce uviesť len celkovú výšku mesačnej splátky. Zmluva taktiež neobsahuje zákonnú náležitosť podľa ustanovenia § 2 ods. 2 písm. g) citovaného zákona a to konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru. Účelom zavedenia uvedenej náležitosti zmluvy o úvere bolo docieľiť to, aby spotrebiteľ bol už pri podpise zmluvy informovaný v akých termínoch, kedy a v akej výške a ako dlho je povinný si plniť svoje povinnosti. Uvedené nemôže plniť údaj o splatnosti prvej splátky, počte splátok. Konečná splatnosť musí byť určená konkrétne tak, aby si mohol spotrebiteľ už na začiatku urobiť obraz o dĺžke trvania úveru a tým zvoliť aj najvhodnejšiu voľbu medzi viacerými úverovými produktmi. Priamo v zmluve nie je uvedená ročná percentuálna miera nákladov (RPMN) v súlade s ustanovením § 2 ods. 2 písm. j) citovaného zákona, keď v žiadosti je uvedená výška RPMN 70,02 %, avšak v časti 6. Zmluvy - Údaje o schválenom revolvingovom úvere, je uvedená výška RPMN 60,50 %, preto má súd za to, že nedošlo k dohode o výške RPMN a teda zmluva neobsahuje údaj o RPMN. Vzhľadom na uvedené by súd posúdil predmetnú zmluvu a považoval poskytnutý úver v zmysle ustanovia § 4 ods. 3 zák. č. 129/2010 Z. z. za bezúročný a bez poplatkov. Súd dospel k záveru, že aj v prípade bezúročnosti a úveru bez poplatkov, by sa žalobca nemohol domáhať zaplata sumy žiadnej dlžnej sumy od žalovaného, nakoľko z karty klienta vyplýva, že žalobca vyplatil žalovanému sumu 590,67 eur a žalovaný zaplatil žalobcovi sumu 793,43 eur. Ďalej súd poukazuje na čl. 8 bod 8.1 zmluvy. Podľa uvedeného článku zmluvy (nie samostatného návrhu na uzavretie zmluvy podľa bodu 5 a 6) mala byť predmetom dohoda o poskytnutí služieb spočívajúca v záväzku veriteľa poskytnúť dlžníkovi na jeho žiadosť po splnení nižšie uvedených podmienok službu spočívajúcu v možnosti odkladu maximálne troch akýchkoľvek úveru resp. revolvingu a z toho vyplývajúci záväzok dlžníka zaplatiť veriteľovi odplatu za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splátok úveru vo výške 185,26 eur a za poskytnutie služby za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splátok revolvingu vo výške 36,97 eur. Uvedené zmluvné dojednanie, na základe ktorého dlžník požiadal o možnosť odkladu splátok v súhrnnej výške splátok v súhrnnej výške 147,88 eur, vo vzťahu ku ktorej zaplatil odplatu 185,26 eur, považuje za dojednanie v rozpore s dobrými mravmi podľa § 3 v spojení s § 39 Občianskeho zákonníka. Zo skutkových zistení, ktoré z vykonaného dokazovania vyplývajú, že v danej právnej veci si účastníci konania dojednali v zmluve o revolvingovom úvere za poskytnutie úveru 690,- eur zmluvnú odmenu vo výške 862,74 eur ako rozdiel celkovej sumy 1552,74 eur a sumy poskytnutého úveru 690 eur. Uvedená zmluvná

odmena - úroky tak predstavuje 125,03 % zo sumy úveru. Pri zohľadnení doby splatnosti úveru (3,5 roka) predstavujú dojednané ročné úroky z úveru viac ako 35 %. Dojednanie výšky úrokov, i napriek tomu, že je prejavom zmluvnej voľnosti účastníkov zmluvy, sa nesmie priečiť dobrým mravom, inak je podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatné. Aj keď Občiansky zákonník neobsahuje legálnu definíciu pojmu dobré mravy, právne teória a ustálená súdna prax pod pojmom dobré mravy rozumie pravidlá morálneho charakteru všeobecne platné v demokratickej spoločnosti, v ktorej sa uplatňuje a presadzuje vzájomná slušnosť, ohľaduplnosť a vzájomné rešpektovanie, pričom tieto pravidlá ako súhrn určitých etických a kultúrnych noriem v spoločnosti sú všeobecne uznávané a je daný všeobecný záujem na ich rešpektovaní. Dojednanie úrokov z úveru pre občana - fyzickú osobu v miere viac ako 35 % ročne, ktorá miera významne preyšuje priemernú mieru úrokov 10,62 % ročne z nových úverov poskytovaných v danom období obchodnými bankami obyvateľstvu so začiatočnou dobou fixácie 1 až 5 rokov (tento poznatok si súd nemusel získavať dopĺňaním dokazovania vyžadujúcim si prejednanie veci na pojednávaní, pretože tu šlo o skutočnosť známu súdom všeobecne a teda i tunajšiemu z jeho rozhodovacej činnosti, tzv. notorieta s nepotrebnosťou jej dokazovania podľa § 121 O. s. p.) porušuje podľa súdu uvedené pravidlá morálneho charakteru, teda je v rozpore s dobrými mravmi. V dôsledku toho je dojednanie o zmluvnej odmene za úver v zmluve účastníkov neplatné a žalovaný mal za povinnosť splatiť žalobcovi len sumu skutočne čerpanej istiny úveru.

Podľa ustanovenia § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

Podľa ustanovenia § 517 ods. 1 veta prvá a ods. 2 OZ, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškani. Ak ide o omeškание s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Vzhľadom na to, že súd zamietol návrh v časti žalovanej sumy, zamietol súd aj návrh v časti požadovaného úroku z omeškania, preto neposudzoval z dôvodu hospodárnosti ani dôvodnosť výšky úroku z omeškania ani deň vzniku z omeškania.

Podľa ustanovenia § 142 ods. 1 Občianskeho zákonníka účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelne uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

O náhrade trov konania žalovaného rozhodol súd podľa ustanovenia § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku a vo veci plne úspešnému žalovanému náhradu trov konania nepriznal, nakoľko si žiadnu náhradu trov konania neuplatnil.

Podľa ustanovenia § 149 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

Podľa ustanovenia § 151 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

Podľa ustanovenia § 151 ods. 8 Občianskeho súdneho poriadku vo výroku o náhrade trov konania súd vyjadří osobitne trovy právneho zastúpenia a iné trovy konania, ktorých náhrada sa účastníkovi priznáva.

Podľa ustanovenia § 93 ods. 4 Občianskeho súdneho poriadku v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností.

Podľa ustanovenia § 24 Občianskeho súdneho poriadku účastník sa môže dať v konaní zastupovať zástupcom, ktorého si zvolí. Ak nejde o zastupovanie podľa § 26, môže si účastník zvoliť za zástupcu len fyzickú osobu. V tej istej veci môže mať účastník súčasne len jedného zvoleného zástupcu; to neplatí, ak ide o zastúpenie podľa § 25.

Podľa ustanovenia § 47 ods. 2 a 3 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ÚSR“), každý má právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi, inými štátnymi orgánmi alebo orgánmi verejnej správy od začiatku konania, a to za podmienok ustanovených zákonom. Všetci účastníci sú si v konaní podľa odseku 2 rovní.

Pokiaľ ide o samotné právo vedľajšieho účastníka na náhradu trov konania, súd je toho názoru, že nárok vedľajšieho účastníka nie je oprávnený. Súd považoval trovy právneho zastúpenia vzniknuté vedľajšiemu účastníkovi za neúčelne vynaložené trovy, aj keď vedľajší účastník, tak ako ktorákoľvek iná fyzická alebo právnická osoba, má nesporne právo dať sa v konaní zastupovať zástupcom, ktorého si zvolí, a ktorým môže byť aj advokát, a to bez ohľadu na to, za akým účelom vedľajší účastník vznikol a či sú v jeho radoch zastúpené osoby s právnickým vzdelaním, a to s poukazom na už vyššie citované ustanovenia § 93 ods. 4 O.s.p., § 24 O.s.p., ako aj ustanovenie § 47 ods. 2 a 3 Ústavy SR. Z obsahu spisu však vyplýva, že vedľajší účastník oznámil vstup do konania a následne doručil vyjadrenie k návrhu zo dňa 5. 4. 2016 ako úkon smerujúci k ochrane práv žalovaného. Avšak súdu je z rozhodovacej činnosti známe, že predmetné podanie ako vyjadrenie k žalobnému návrhu je zo strany právneho zástupcu vedľajšieho účastníka vopred pripravené pre neurčitý počet sporov s rovnakým žalobcom a identickým obsahom, pričom došlo k jeho zmene iba v časti uvedenia predmetu konania, výške úveru a výške zaplatenej sumy, a teda nejedná sa o účelne vynaložené trovy.

O náhrade trov konania vedľajšieho účastníka, ktorý vystupoval v konaní na strane úspešného žalovaného, rozhodol súd podľa ustanovenia § 93 ods. 4 O.s.p., § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 151 ods. 1 O.s.p., keď vedľajšiemu účastníkovi nepriznal voči neúspešnému žalobcovi právo na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Trnave.

Z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje a musí byť podpísané a datované. Ďalej musí byť v odvolaní uvedené, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,
- súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy,
- konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zák. č. 233/1995 Z.z., ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí návrh na súdny výkon rozhodnutia.